

[Landbrugsministeren.]

steren tager en anden end den, de ønsker? — saa tror jeg, det ærede Medlem har meget at lære endnu med Hensyn til, hvad Lærerne ude paa Skolen sætter Pris paa. Og jeg ønsker det i hvert Tilfælde ikke; jeg tilstaar ærligt, at naar jeg staar overfor den Situation at skulle indstille til Kongens Udnævnelse en Direktør for Landbohøjskolen, vilde jeg nødig anbringe mig i den Situation at tage en Mand, som Lærerne ikke ønsker at faa. Jeg mener, det bør være Lærernes Ret — det bør staa skrevet — at vælge den Mand, der skal føre Forsædet ved deres Forsamling og lede Undervisningen, den Mand, der skal optræde paa Skolens Vegne baade videnskabeligt og undervisningsmæssigt. Men samtidig mener jeg rigtignok ogsaa, at der ikke deri ligger nogen som helst Garanti for, at Skolens Økonomi bliver ledet paa rette Maade, tværtimod ligger der deri en meget stor Risiko for, at det netop ikke bliver Tilfældet.

Det er nævnt her, at der ved den foreslaaede Ordning er den Fare, at der kommer et nyt Kontor paa Landbohøjskolen, hvis man udnævner en Administrator ved Siden af Direktøren. Jeg tror ikke, de Herrer, der taler saadan, ved, hvor mange Kontorer der er paa Landbohøjskolen, jeg tror ikke, de ved, at ved de højere Læreanstalter har hver Lærer sit Kontor; der er Kontorer nok, og man behøver ikke at nære Frygt for nogen Fare i saa Henseende. Det, der er Kærnen i Spørgsmaalet, er, at hvis man ikke blot vil overlade til Lærerne at vælge — hvad der er naturligt og rimeligt for dem — Skolens Førstemand som Leder af Undervisningen, men ogsaa vil overlade til dem at vælge den økonomiske Leder, saa er det rimeligt — hver Lærer for sig tror naturligvis, at hans Fag er det vigtigste i Verden, og det skal han ogsaa tro og have Lov til at holde fast ved, og er derfor optaget af, at hans Fag faar alle de Udviklingsmuligheder, der overhovedet kan skaffes, faar saa mange Laboratorier og Klinikker, som kan skaffes —, at der træffes visse Foranstaltninger, saaledes at man kan have den nødvendige Sagkundskab til at kritisere de Ønsker og Krav, som kommer frem. Og naar man henviser til Tilsynsraadet, saa vil jeg med al Respekt for dette Raad, som ogsaa Ministeren har udnævnt, sige, at det er givet, at dette Tilsynsraad hverken kan gøre det ene eller det andet, saa længe dets Virksomhed indskrænker sig til at komme sammen en Gang om Aaret og spise en

god Frokost og i øvrigt gennemgaa Budgettet, som er udarbejdet i Forvejen. Jeg kan for øvrigt oplyse, at det er min Hensigt ogsaa i Forbindelse hermed at udvide Tilsynsraadets Virksomhed, saaledes at denne bliver noget andet og mere end det at komme sammen en Gang om Aaret; det er min Hensigt at udvide dets Virksomhed saaledes, at Raadet virkelig bliver i Stand til at opfylde de Pligter, som er lagt paa det i Retning af at føre Tilsyn med Højskolens Økonomi.

Jeg advarer nu Rigsdagen og navnlig det konservative Folkeparti, der synes her at tage sig det lettest, mod at tro, at dette her er et ringe Spørgsmaal. Hvis de Herrer vil se efter ikke blot paa Landbrugsministeriets Budget, men navnlig paa Undervisningsministeriets Budget, vil de se, at de højere Læreanstalter her i Landet beslaglægger store Summer af Skatteydernes Penge, og det er ikke helt ligegyldigt, hvorledes de administreres, og vi har ikke andetsteds noget Sidestykke til, at vi saaledes overlader det til de Mænd, Institutionerne selv vælger, at have Hovedindflydelsen paa, hvor store Udgifterne skal være. Det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalte, at jeg havde Ansvaret, og det er netop ud fra Følelsen af det Ansvar, jeg har for Skolens Økonomi, at jeg mener, at her er en Ordning, som trænger til at ændres, og derfor har jeg fremsat mit Forslag, men først efter at jeg nøje har drøftet det med Finansudvalget, og jeg gentager, at det er mig en meget stor Tilfredsstillelse, at et saa overvejende Flertal her i Tinget yder mit Forslag Tilslutning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Orla-Jensen: Jeg kunde saa udmærket godt forstaa den højtærede Landbrugsministers Stilling, hvis der virkelig var noget at administrere i Aarets Løb, men som jeg allerede har fremhævet, er hver eneste Øre i Forvejen fastlagt; det er kun lige i den ene Maaned af Aaret, hvor Budgetlægningen foregaar, at der er Brug for en Administrator. Naar man saa tilmed paa Landbohøjskolen har et Tilsynsraad, hvis Virksomhed vi nu hører yderligere skal udvides, skulde man synes, at dette Tilsynsraad kunde besørge Arbejdet, kunde kritisere det lagte Budget, saa jeg forstaa ikke, det er nødvendigt at have en saadan Administrator. Jeg tror, at Ulemperne vil blive meget, meget større end Fordelene,